

nost, že František L. rozkazu, mu udělenému, nevyhověl, nijak býti na újmu právům Marie L-ové. Nahodilá skutečnost, že František L. a Marie L-ová jsou zastoupeni týmž advokátem, že odpor byl učiněn jedním podáním a že byl vrácen k opravě nedostatku na straně Františka L-a, jest pro posouzení práv Marie L-ové zcela bezvýznamná a nemohou jí práva ze včasné podaného odporu býti odňata následkem opomenutí Františka L-a.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y:

Usnesení rekursního soudu jest úplně správné a vyhovuje věci i zákonu, takže lze poukázati na jeho odůvodnění. K vývodům dovolací stížnosti se dodává: Vrácení odporu k opravě po rozumu Šu 85 c. ř. s. nebylo třeba kromě důvodu, kterého se již rekursní soud dotýká, také proto, ježto dle Šu 17 říz. upomínacího nejsou osoby, jež jménem dlužníka odpor podávají, povinny, se k tomuto podání vykázáti plnou mocí. Rozlišování pojmu »odporu« od pojmu »podání«, o němž se v dovolacím rekursu jedná, nemá pro věc významu; náhled stěžovatelů, že odpor Marie L-ové, podaný náležitě a včas, měl by se najednou státi opožděným proto, že společné podání, jímž tento odpor byl vznesen, bylo vráceno k opravě z příčin, Marie L-ové se netýkajících, a teprve po lhůtě k tomu ustanovené na soud znova byla předloženo, jest zřejmě nesprávným a nezasluhuje, aby byl blíže vyvracen.

Čís. 3678.

Pro nárok proti obci o náhradu škody, ježto neopatřila vykopávku výstražnou svítilnou, jest přípustným pořad práva.

(Rozh. ze dne 2. dubna 1924, R I 199/24.)

Proti žalobě na obec o náhradu škody, již prý žalobce utrpěl pádem na neosvětleném chodníku, jenž byl obcí za příčinou provádění prací vodovodních a plynovodních rozkopán, namítla žalovaná obec nepřipustnost pořadu práva. S o u d p r v é s t o l i c e námitce vyhověl a žalobu odmítl. R e k u r s n í s o u d zamítl námitku nepřipustnosti pořadu práva. D ů v o d y: Žalobce opírá nárok na náhradu škody nikoliv jen o zanedbání předpisů silniční a bezpečnostní policie žalovanou obcí, nýbrž v první řadě, jak ze žaloby vychází, o to, že žalovaná obec, provádějíc práce na svých podnicích — vodovodu a plynovodu — chodník vytrhala a jej opět do pořádku nedala, místa svítilnou nebo jiným výstražným znamením neoznačila, takže žalobce dne 24. února 1923 o 1/27. hodině večer na místě tom pádem úraz utrpěl, a tím žalobcovu škodu zavinila. Žalovaná obec přiznala, že na vodovodu opravu prováděla, namítá však, že chodník, pokud to následkem silného mrazu možno bylo, dala do pořádku. Tento závazek žalované obce, od něhož žalobce neupustil, neplyne z veřejnoprávního předpisu ohledně péče o bezpečnost osoby a majetku, a ohledně péče o udržování silnic, cest a veřej-

ných prostranství (§ 28 čís. 2 a 3 čes. obec. zř.) a žalobce opírá jej o to, že žalovaná obec jako kdokoliv jiný předpisů třicáté hlavy obč. zák. nešetřila a proto náhradou jest povinna. Rozhodnutí této otázky není podle §u 37 obec. zřiz. čes. vyhrazeno předchozímu rozhodnutí příslušného politického úřadu, nýbrž náleží nárok na náhradu škody o důvod takový opřený dle §u 1338 obč. zák. vyříditi pořadem právním.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y:

Napadené usnesení vyhovuje v podstatě zákonu a stavu věci. Zcela právem poukazuje k tomu, že žalující strana neodvozuje žalobní nárok z veřejnoprávní povinnosti obce, udržovati místní policii, nýbrž ze soukromoprávní její povinnosti jako podnikatelky stavby. V této vlastnosti nezachovala se podle názoru žalobcova žalovaná strana podle své povinnosti, založené jednak na všeobecném ustanovení §u 1297 obč. zák., podle něhož má každý vynakládati péči, jaká při průměrných schopnostech může býti vynaložena, jednak na zvláštním předpisu §u 380 tr. zák., podle něhož jest při provádění staveb opatřiti výstražné svítily. Povinnost obcí, šetřiti oněch opatrností, nelze zařaditi mezi úkoly, jim z veřejnoprávních důvodů při výkonu místní policie, zejména §em 28, čís. 2 a 3 ob. zř. uložené, neboť táž povinnost stihá i osoby soukromé a nestává se veřejnoprávní povinností proto, že jde o stavbu, kterou provádí obec, aneb že ji provádí na vodovodu aneb plynovodu, tedy podnicích, s kterými ovšem jsou spjaty též jisté důležité zájmy veřejné. Ty se pojí zpravidla ke všem úkolům obecním, jak veřejnoprávním, tak i soukromoprávním, již pro jejich hospodářský význam pro poplatnictvo obce, ale nemění ničeho na soukromoprávní povaze úkolů, o které právě jde.

Čís. 3679.

Jde o zboží jiné (aliud), je-li rozdíl mezi objednaným a dodaným zbožím tak podstatný, že by se při rozumném pojmání stavu věci obchodník ani nepokusil s takovým zbožím smlouvu plniti a také by ani nemohl očekávati, že je odběratel jako plnění smlouvy přijme.

(Rozh. ze dne 2. dubna 1924, R I 206/24.)

Žalobce koupil od žalovaného osevní jarní pšenici značky Jaffet, zasel dodanou pšenici, ale při sklizni pšenice se zjistilo, že byla sice dodána značka Jaffet, ale promísená méněcennými druhy. Ježto výtěžek sklizně byl následkem toho menší, domáhal se kupitel na prodávati náhrady škody. P r o c e s n í s o u d p r v é s t o l i c e žalobu zamítl, ježto byla podána po lhůtě čl. 349 obch. zák. O d v o l a c í s o u d zrušil napadený rozsudek a vrátil věc prvému soudu, by, vyčkaje pravomoci, ji znovu projednal a rozhodl. D ů v o d y: Nesporně jest, že žalobce koupil od žalovaného družstva osevní jarní pšenici značky Jaffet, a zjištěno je znaleckým posudkem, že pšenice, kterou shledali znalci dne 3. srpna